

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 1T/66/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1220010512
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Filip Gilányi
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2022:1220010512.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II samosudcom JUDr. Filipom Gilányim na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.01.2022 v Bratislave takto rozhodol:

r o z h o d o l :

Obžalovaný
Y. H. J.. XX.XX.XXXX I. G.
Y. G. M. XXXX/X, Bratislava

sa uznáva vinným, že

dňa 03.02.2020 v čase od 11:30 hod. do 12:45 hod. v Bratislave na ulici Svornosti 58 z predajne Okay elektro bez použitia násilia odcudzil voľne vystavenú elektrickú kolobežku značky XC - Xiaomi Mi Elektrick Scooter Bk, model FBC4004GL, sériové číslo 16133/00682113, čiernej farby s červenými prvkami, a to tým spôsobom, že cez hlavný vchod vošiel do predajne, vzal predmetnú kolobežku a predajňu opustil bez zaplatenia, čím takto pošk. spol. Okay Slovakia, spol. s. r. o. spôsobil škodu vo výške 399 eur, pričom dňa 28.02.2019 bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 1T/12/2019 zo dňa 27.02.2019, právoplatným dňa 28.02.2019 odsúdený za trestný čin krádeže,

teda

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu a uvedený čin spáchal hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

čím spáchal

úmyselný prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, písm. a), ods. 2, písm. b) Trestného zákona.

Za to sa

odsudzuje

Podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 42 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 41 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje:

- výrok o treste uloženom obžalovanému v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 6T/123/2020 zo dňa 18.12.2020, právoplatnom 21.09.2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa obžalovanému ukladá nahradiť škodu poškodenej spoločnosti OKAY Slovakia, spol. s r. o., IČO: 35 825 979, sídlom Černyševského 1287/10, Bratislava v sume 399 eur.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 24.06.2020 prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava II podal obžalobu na Y. H., J.. XX.XX.XXXX v Bratislave pre skutok právne kvalifikovaný ako úmyselný prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe ako je uvedený vo výroku rozsudku.

Súd vykonal dokazovanie za splnenia podmienok podľa § 258 ods. 4 Tr. por. prečítaním zápisnice o skoršej výpovedi obžalovaného z č. l. 67-76, za splnenia podmienok podľa § 263 ods. 1, ods. 2 Tr. por. prečítaním zápisnice o skoršej výpovedi svedka A. z č. l. 80-90 a svedka Y. z č. l. 77-79, prečítaním listinných dôkazov, a to zápisnice o obhliadke miesta činu z č. l. 26-28, zápisnice o previerke výpovede na mieste z č. l. 33-37, vyčíslenia škody z č. l. 41-42, aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného a pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 6T/123/2020 a obrazovo-zvukového záznamu z č. l. 43.

Všetky vykonané dôkazy súd hodnotil jednotlivo i v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, pričom dospel k záveru, že skutok, ktorý je v predmetnej trestnej veci kladený za vinu obžalovanému sa stal a že sa tohto skutku dopustil práve obžalovaný.

Obžalovaný k svojim osobným pomerom vypovedal, že je nezamestnaný, nemá žiadny príjem, ani majetok. Ku skutku uviedol, že to, čo je uvedené v uznesení o vznesení obvinenia je pravda, predmetnú elektrickú kolobežku ukradol z predajne Okay elektro na Slovnaftskej v Bratislave vedľa Kauflandu. Mrzí ho to a už sa to nebude viac opakovať. Súd hodnotil výpoveď obžalovaného ako vierohodnú, obžalovaný si celkom zrejme svoj skutok pamätal, aj okolnosti jeho spáchania. Súd zároveň nezistil rozpor výpovede obžalovaného s inými dôkazmi, ani žiadnu okolnosť, ktorá by čo i len nasvedčovala tomu, že vypovedá nepravdu, naopak jeho výpoveď korešponduje s dôkazom zápisnicou o previerke výpovede na mieste z č. l. 33-37, s výpoveďou svedka Y., ako aj s kamerovým záznamom z č. l. 43.

Svedok Y. vypovedal, že ako príslušník policajného zboru sa podieľal na objasňovaní prejednávaneho skutku, pričom po vzhliadnutí kamerového záznamu z predajne, kde došlo k odcudzeniu elektrokolobežky zistil, že osoba, ktorá odcudzila z predajne elektrokolobežku je obžalovaný, ktorého pozná z osobnej a miestnej znalosti, keď s ním viackrát prišiel do kontaktu pri služobných zákrokoch. Súd hodnotil výpoveď svedka ako vierohodnú, svedok stotožnil obžalovaného ako páchatela prejednávaneho skutku, čo napokon korešponduje aj s výpoveďou obžalovaného. Súd zároveň konštatuje, že niet rozporu výpovede svedka s inými dôkazmi, ani žiadnu okolnosť, ktorá by čo i len nasvedčovala tomu, že vypovedá nepravdu.

Svedok A. ako zástupca poškodenej spoločnosti OKAY Slovakia, spol. s r. o. vypovedal o tom, že bol informovaný vedúcim predajne, že dňa 03.02.2020 neznámy páchatel' z predajnej plochy predajne v čase medzi 11:30 a 12:45 na ulici Svornosti v Bratislave odcudzil elektrokolobežku zn. XC-Xiaomi Mi Elektrick Scooter Bk, čím spôsobil spoločnosti škodu odcudzením vo výške 399 €. Z výpovede svedka jednoznačne vyplýva výška škody, pričom súd nemal pochybnosť o vierohodnosti výpovede svedka v tomto smere. Pokiaľ ide o výpoveď svedka o samom skutku, aj keď ide o nepriame svedectvo, keďže o skutku sa svedok len dopočul, jeho svedecká výpoveď korešponduje jednak s výpoveďou samého obžalovaného, ako aj s kamerovým záznamom z predajne, teda súd nemal ani v tomto smere pochybnosti o vierohodnosti výpovede svedka.

Z dôkazu zápisnicou o obhliadke miesta činu z č. l. 26-28 je zrejmé, kde došlo ku skutku. Z dôkazu zápisnicou o previerke výpovede na mieste z č. l. 33-37 vyplynul priebeh skutku opisovaný obžalovaným,

príčom miesto a skutkový priebeh, ktorý obžalovaný ukázal je v zhode so skutkom kladeným mu za vinu. Z vyčíslenia škody vyplynula hodnota odcudzenej elektrokolobežky v sume 399 €. Z obrazovo-zvukového záznamu z č. I. 43 vyplynul priebeh skutku, keď páchatel' skutku vzal v predajni vystavenú elektrokolobežku a odišiel s ňou z predajne na ulicu, kde ju začne používať, čo jednoznačne dokazuje skutkový dej ako ho súd ustálil vo výroku rozsudku. Z dôkazu odpisom registra trestov obžalovaného vyplynulo predchádzajúce odsúdenie obžalovaného trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 1T/12/2019 zo dňa 27.02.2019, právoplatným dňa 28.02.2019 odsúdený za trestný čin krádeže.

V súhrne uvedených dôkazov mal súd jednoznačne preukázané, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je uvedený vo výroku rozsudku.

Súd na základe zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že skutok obžalovaného naplňa všetky zákonné znaky žalovaného trestného činu. Jednak obžalovaný svojim konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak škodu vo výške 399, teda škodu malú, pričom tak konal hoci bol za taký čin iba necelý rok pred tým odsúdený. Konanie obžalovaného tak naplnilo objektívnu stránku stíhaného trestného činu. Objektom stíhaného trestného činu je vlastníctvo veci, ktorého nedotknuteľnosť je chránená Trestným zákonom. Konanie obžalovaného bolo útokom proti majetku spoločnosti Okay Slovakia, spol. s r. o., teda obžalovaný porušil záujem na ochrane vlastníctva predmetnej veci chránený Trestným zákonom. Je zrejmé, že konanie obžalovaného bolo vedomé a obžalovaný jednoznačne chcel odcudziť predmetný tovar, keď tento vzal a bez jeho zaplatenia s ním odišiel preč z predajne a vedome tak poškodil vlastníctvo spoločnosti Okay Slovakia, spol. s r. o., teda obžalovaný svoj skutok spáchal s priamym úmyslom podľa § 15 písm. a) Trestného zákona. Páchatel'om tohto trestného činu môže byť fyzická osoba, ak u nej nie je daná okolnosť vylučujúca trestnú zodpovednosť, pričom súd u obžalovaného ako fyzickej osoby takúto okolnosť nezistil. Súd tak konštatuje, že obžalovaný svojim skutkom naplnil všetky znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Vo vzťahu k obligatórnemu skúmaniu aplikovateľnosti tzv. materiálneho korektívu pri prečinoch súd poukazuje na nasledovné. Ustanovenie § 10 ods. 2 Trestného zákona určuje podmienky neposudzovania konania ako prečinu. Tzv. materiálny korektív predstavuje výnimku z formálneho chápania kategórie trestných činov. Jednou z podmienok, ktorá musí byť splnená na to, aby určité protiprávne konanie (skutok) mohlo byť kvalifikované ako konkrétny prečin, je v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona aj pozitívny záver o tom, že závažnosť konania, ktoré inak z formálneho hľadiska naplňa znaky skutkovej podstaty nejakého prečinu je vyššia ako nepatrná. Stupeň závažnosti činu má zásadný význam pre rozhodnutie o základnej otázke trestného konania (otázke viny a trestu). Na posúdenie závažnosti určitého protispoločenského konania majú vplyv a závažnosť prečinu určujú nasledovné skutočnosti a/ spôsob vykonania činu a jeho následky, b/ okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, c/ miera zavinenia a pohnútky páchatel'a. Kritériá, pomocou ktorých sa určuje závažnosť prečinu, sa týkajú konania a následku (test objektívnej stránky) a miery zavinenia v prípade pohnútky (t. j. subjektívnej stránky), pričom tieto sú také rôzne a premenlivé, že pomocou nich možno v konkrétnom prípade dostatočne rozlíšiť stupeň závažnosti spáchaného prečinu, resp. činu vykazujúceho znaky prečinu. Uvedené kritériá pritom nemožno hodnotiť izolovane, ale v ich súhrne bez toho, aby niektoré boli preceňované na úkor iných a zároveň iba ak kumulatívne odôvodňujú nepatrnosť závažnosti skutku možno konštatovať, že nejde o trestný čin. V prejednávanej veci sa súd poukazuje na bezškrupulóznosť konania obžalovaného, keď jednoducho vošiel do predajne, vzal vec, ktorá mu nepatrí a odišiel s ňou na ulicu, kde sa na nej začal voziť, následne s ňou odišiel preč. Zároveň treba poukázať na to, že pri odcudzenom tovare išlo o elektrokolobežku, teda nešlo o takú vec, ktorú by obžalovaný z akéhokoľvek dôvodu nevyhnutne potreboval (napr. potraviny, aby nasýtil hlad a pod.). Zároveň je nutné poukázať na následok činu, keď odcudzený tovar nevedno kde skončil, poškodenému nebol vrátený, pričom ani škoda doposiaľ nebola poškodenému nahradená. Z vykonaného dokazovania vyplýva malichernosť pohnútky obžalovaného ku skutku, kedy ukradol elektrokolobežku, aby sa na nej povozil, čo vyplynulo z kamerového záznamu. U obžalovaného pritom nešlo o ojedinelý takýto trestný čin, obžalovaný sa sústavnne dopúšťa krádeží. V súhrne uvedených okolností súd preto uzavrel, že nebolo možné dospieť k záveru, že by závažnosť skutku bola nepatrná, a teda že by skutok obžalovaného s poukazom na ust. § 10 ods. 2 Trestného zákona nebol trestným činom.

Súd tiež posudzoval, či je daná niektorá z okolností vylučujúcich protiprávnosť činu podľa § 24 až 30 Trestného zákona, pričom dospel k záveru, že takúto okolnosť nezistil.

Vzhľadom na uvedené súd uznal obžalovaného vinným zo spáchania úmyselného prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

V otázke trestu súd uvádza nasledovné.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava II pod sp. zn. 6T/123/2020 vyplynulo, že obžalovaný sa dňa 16.06.2020 dopustil prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. f) Trestného zákona, za čo bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 18.12.2020 pod sp. zn. 6T/123/2020, právoplatným dňa 21.09.2021 odsúdený k trestu odňatia slobody vo výmere 3 mesiace s podmieneným odkladom výkonu na skúšobnú dobu 12 mesiacov. Predmetný trestný rozkaz bol obžalovanému doručený dňa 11.09.2021. V konaní sa obžalovaný k stíhanému skutku priznal, tento úprimne oľutoval. Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplynulo, že obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 28.02.2019 pod sp. zn. 1T/12/2019, právoplatným dňa 28.02.2019 odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, predtým bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 29.05.2017 pod sp. zn. 1T/25/2017, právoplatným dňa 14.06.2017 odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, pričom bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, predtým bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Skalica zo dňa 15.05.2017 pod sp. zn. 4T/151/2015, právoplatným dňa 15.05.2017 za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona v súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 4 mesiace, ktorý vykonal dňa 11.10.2018, predtým bol trestným rozkazom Okresného súdu Skalica zo dňa 22.10.2013 pod sp. zn. 4T/98/2013, právoplatným dňa 22.11.2013 odsúdený za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, prečinom krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona a prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, pričom bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, predtým bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Skalica zo dňa 21.10.2013 pod sp. zn. 4T/69/2012, právoplatným dňa 03.12.2013 pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, pričom mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, predtým bol rozsudkom Okresného súdu Skalica zo dňa 30.09.2013 pod sp. zn. 6T/11/2013, právoplatným dňa 02.10.2013 odsúdený za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákon, za čo mu bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov, ktorý vykonal dňa 15.11.2014, predtým bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V pod sp. zn. 4T/138/2012 zo dňa 30.04.2013, právoplatným dňa 23.07.2013 za trestný čin výtržníctva podľa § 202 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb., pričom mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu a pred tým bol rozsudkom Okresného súdu Skalica zo dňa 18.10.2010 pod sp. zn. 4T/107/2010, právoplatným dňa 19.10.2020 odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona a prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 10 mesiacov, ktorý vykonal dňa 10.12.2010 a trest prepadnutia veci. Predtým bol obžalovaný odsúdený 10 krát, pričom v jednom prípade sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený a v siedmych prípadoch išlo o trestný čin krádeže podľa § 212 Trestného zákona alebo trestný čin krádeže podľa § 247 zákona č. 140/1961 Zb.

Keďže obžalovaný spáchal prejednávany trestný čin skôr, ako mu bol súdom prvého stupňa oznámený trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II zo dňa 18.12.2020 pod sp. zn. 6T/123/2020, právoplatný dňa 21.09.2021, ktorým bol obžalovaný odsúdený za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. f) Trestného zákona, súd podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona uložil obžalovanému súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. Keďže v prejednávanej veci išlo o súbeh prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona s trestnou sadzbou od šesť mesiacov do troch rokov s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. f) Trestného zákona s trestnou sadzbou až na dva roky, súd s prihliadnutím na ust. § 41 ods. 1 Trestného zákona ukladal súhrnný trest v trestnej sadzbe toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný

čin z nich najprísnejšie trestný, teda v trestnej sadzbe podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona, teda šesť mesiacov až tri roky.

Súd ďalej pri ukladaní trestu vychádzal z ust. § 34 Trestného zákona, pričom vzhľadom na osobu obžalovaného ako recidivistu, ktorý sa napriek viacerým uloženým a vykonaným trestom odňatia slobody dopúšťa opakovane krádeží prihladol na potrebu ochrany spoločnosti pred ďalším páchaním trestnej činnosti obžalovaným, majúci tiež na zreteli vytvorenie podmienok na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a ďalšiu trestnú činnosť už nepáchal. Pritom podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona súd zohľadnil pomer a mieru príťažujúcich okolností a poľahčujúcich okolností.

V rámci príťažujúcich okolností súd prihladol na to, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený, pričom súd s poukazom na ust. § 38 ods. 1 Trestného zákona neprihladol na (1) odsúdenie, v súvislosti s ktorým bol obžalovaný odsúdený za prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia, v súvislosti s ktorým ukladal súhrnný trest, ako ani na (2) odsúdenie, v súvislosti s ktorým došlo ku kvalifikácii prejednávaneho skutku ako trestného činu podľa § 212 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, keďže v oboch prípadoch išlo o odsúdenia, ktoré sú znakom trestného činu. Napriek tomu bol obžalovaný odsúdený v desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaneho skutku aj v ďalších šiestich prípadoch, z toho v troch prípadoch išlo o trestný čin krádeže podľa § 212 a v jednom prípade o zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, na ktoré súd ako na významnú príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona prihladol.

Súd ďalej prihladol na príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona spočívajúcu v tom, že ukladal súhrnný trest za dva trestné činy, ktoré spáchal obžalovaný. Keďže nedošlo k asperácii trestnej sadzby podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, ale súd ukladal trest podľa zásad vyplývajúcich z ust. § 41 ods. 1 Trestného zákona, súd na túto okolnosť prihladol.

Vo vzťahu k poľahčujúcim okolnostiam súd prihladol na okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona spočívajúcu v tom, že obžalovaný sa ku skutku v prejednávanej veci, ako aj ku zbiehajúcemu sa skutku priznal a tieto aj úprimne oľutoval.

Súd tak vzhľadom na prevahu príťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami ukladal trest podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona v upravenej trestnej sadzbe so zvýšenou dolnou hranicou trestnej sadzby o jednu tretinu, t. j. v trestnej sadzbe jeden rok a štyri mesiace až tri roky. Súd pri konečnej výmere trestu podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona okrem príťažujúcich okolností a poľahčujúcich okolností zohľadnil spôsob spáchania činu obžalovaným, kedy jednoducho drzo vošiel do predajne a bez akejkoľvek hanby si prisvojil cudziu vec a absenciu motívu spáchania činu, ktorý by čo i len v malej miere ospravedlňoval spáchanie činu, následok činu, kedy poškodenému vznikla škoda vo výške 399 €, ktorá doposiaľ žiadnym spôsobom nebola reštituovaná, ako aj na osobu obžalovaného ako početného nenapraviteľného recidivistu. Vzhľadom na uvedené okolnosti súd dospel k záveru, že obžalovanému je nevyhnutné ukladať prísnejší trest, ako len trest na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby. Súd tak dospel k záveru, že uloženie trestu odňatia slobody vo výmere jeden rok a osem mesiacov bude primerané, nie neprimerane prísne a zabezpečí ochranu spoločnosti pred páchaním ďalšej trestnej činnosti zo strany obžalovaného.

Súd tiež posudzoval možnosť podmiennečného odkladu výkonu trestu u obžalovaného. Nie je totiž vylúčené dosiahnuť účel trestu uložením trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu aj u páchatel'a, ktorý sa dopustil majetkovej trestnej činnosti po krátkom čase po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody za podobnú trestnú činnosť (R 57/1990), teda analogicky aj u obžalovaného, ktorý bol početne krát odsúdený a vykonal niekoľko trestov odňatia slobody. Pri úvahe o podmiennečnom odklade výkonu trestu odňatia slobody musí súd zhodnotiť všetky okolnosti týkajúce sa osoby páchatel'a, najmä jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, ako aj činu, ktorý obvinený spáchal, aby mohol urobiť odôvodnený záver, či sa účel trestu dosiahne aj bez jeho výkonu alebo nie (R 56/1970). Vychádzajúc z uvedených úvah a vzhľadom na zistený skutkový stav súd dospel k záveru, že u obžalovaného nie je možné dosiahnuť účel trestu bez jeho výkonu. Nutné je brať zreteľ najmä na to, že obžalovaný napriek mnohým vykonaným trestom odňatia slobody sa naďalej dopúšťa trestnej činnosti, pričom žiadny, z vykonaných trestov nevedol k jeho trvalej náprave. Jeho ľahostajnosť k uloženým sankciám je možné vyvodiť aj z jeho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. f) Trestného zákona, za ktorý bol odsúdený. S ohľadom na trestnú minulosť obžalovaného a doterajší vzťah obžalovaného k plneniu si zákonných povinností súd dospel k záveru,

že na obžalovaného môže mať výchovný vplyv jedine výkon trestu. Preto súd nepristúpil u obžalovaného k podmienenému odkladu výkonu trestu odňatia slobody podľa § 49 ods. 1 alebo 51 ods. 1 Tr. zák. Zároveň rovnakých dôvodov súd nepovažoval za postačujúce uloženie akéhokoľvek alternatívneho trestu ako samostatného trestu, keďže tento by nespĺnil svoju funkciu a nevytvoril by potrebné podmienky k výchove obžalovaného. Zároveň vzhľadom na nemajetnosť a absenciu príjmov u obžalovaného bolo vylúčené uložiť mu trest postihujúci jeho majetok - napr. peňažný trest, a preto súd takýto trest neuložil nielenže ako samostatný trest, ale ani ako trest ukladaný popri treste odňatia slobody.

Keďže obžalovaný bol v predchádzajúcich 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, súd podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Súčasne keďže súd ukladal súhrnný trest, podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému vyššie uvedeným skorším rozhodnutím.

Vo vzťahu k riadne a včas uplatnenému nároku poškodenej spoločnosti Okay Slovakia, spol. s. r. o. na náhradu škody spôsobenej trestným činom súd mal dostatočne preukázané, že poškodenej spoločnosti vznikla krádežou škoda vo výške 3999 € tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku a táto škoda jej doposiaľ nebola uhradená, súd preto podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému, aby poškodenej spoločnosti nahradil škodu v uplatnenom rozsahu, t. j. vo výške 399 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Bratislava II, Drieňova 5, 827 02 Bratislava.

Okresný súd Bratislava II
dňa 25.01.2022

JUDr. Filip Gilányi
samosudca